

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03-09-2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Halina Nowakowska

Protokolant: Marta Walaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 20-08-2013 r. w Środzie Śląskiej

sprawy z powództwa małoletnich E. S. i N. S. reprezentowanych przez matkę A. S.

przeciwko P. S.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego P. S., (...), na rzecz małoletnich powódek E. S., ur. (...), alimenty w kwocie po 400zł (czteryście złotych) miesięcznie oraz N. K. S., ur. (...), kwotę po 350zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, łącznie kwotę po 750zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne poczynając od dnia 04 stycznia 2013r. do 15. dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletnich powódek A. S., (...), z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nie obciąża stron kosztami postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa;

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek E. S. i N. S. – A. S., działając w ich imieniu oraz w imieniu własnym, wniosła do tutejszego Sądu przeciwko pozwanemu P. S. pozew o zasądzenie alimentów w kwocie 2.000,00 zł. Po sprecyzowaniu, żądanie pozwu zostało określone na kwotę 1.200,00 zł comiesięcznych alimentów na małoletnią powódkę E. S., kwotę 600,00 zł comiesięcznych alimentów na małoletnią powódkę N. S. oraz kwotę 200,00 zł comiesięcznych alimentów na powódkę A. S.. Nadto w petitum pozwu znalazło się żądanie w zakresie zasądzenia od pozwanego na rzecz powódek kosztów procesu.

Uzasadniając żądania powódka i jednocześnie przedstawicielka małoletnich powódek wskazała, że z mężem rozstała się w dniu 29.11.2012 r. Od tego czasu wraz z córkami jest na utrzymaniu rodziców, których dochód miesięczny wynosi 850 zł i jest otrzymywany z tytułu renty przysługującej ojcu powódki. Same zaś koszty utrzymania małoletniej powódki E. S. kształtują się na poziomie 1.500 zł, na co składają się wydatki na zaopatrzenie medyczne, odzież i żywność, małoletniej powódki N. S. na poziomie 600 zł, na co składają się wydatki na odzież, żywność oraz inne koszty utrzymania, powódki A. S. na poziomie 300 zł, co też stanowi wysokość opłacanych przez nią rachunków. Nadto w uzasadnieniu zostało podniesione, że pozwany P. S., mimo tego że dobrze zarabia, to od czasu rozstania ze swoją żoną co do zasady nie pomaga finansowo jej oraz córkom. Jako wyjątek od powyższego powódka wskazała okoliczność, że w grudniu 2012 r. pozwany przekazał na dzieci łączną kwotę w wysokości 300 zł.

W odpowiedzi na pozew, pozwany, działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu

swojego stanowiska podał, że od czasu wyprowadzki płaci przekazami pocztowymi na rzecz córek alimenty w kwotach 200-300 zł, dodatkowo przekazując część środków bezpośrednio do rąk powódki A. S. oraz dokonując zakupów produktów żywnościowych i ubrań dla małoletnich powódek E. S. i N. S.. Nadto pozwany opisując swój obecny stan majątkowy wskazał, że jest zatrudniony na umowę, która gwarantuje mu zarobki miesięczne w przedziale od 2.300zł netto do 2.600 zł netto. Na wydatki miesięczne pozwanego składają się zaś koszty związane z utrzymaniem domu w kwocie 300 zł (pozwany od czasu rozstania się z powódką zamieszkał z matką), ze spłatą kredytów w kwocie 800 zł, z eksploatacją samochodu i dojazdami do pracy w kwocie 380 zł, z opłatami za media w kwocie 180 zł. Z powyższego pozwany wywodzi, że ponad przekazywaną na rzecz małoletnich powódek kwotę 600 zł nie jest w stanie nic odłożyć, w związku z czym wysokość żądania pozwu jest w jego ocenie nierealna w stosunku do jego możliwości, które ograniczone są także przez zły stan pozwanego (pozwany uległ wypadkowi samochodowemu oraz wypadkowi w pracy skutkującym urazem biodra). Dodatkowo pozwany stwierdził, że reprezentująca małoletnie powódki A. S. nie wykazała żadnych ich uzasadnionych potrzeb, oraz że świadczenia otrzymywane z Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w wysokości około 1.000 zł przeznacza na swoje potrzeby, w tym na alkohol, papierosy oraz spłatę kredytów.

Pozwany do odpowiedzi na pozew dołączył faktury VAT na zakup artykułów spożywczych (k. 24-33) za okres kiedy powódka A. S. oraz pozwany P. S. prowadzili wspólne gospodarstwo domowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka A. S. i pozwany P. S. pozostają w związku małżeńskim, który został zawarty w dniu 15 września 2007 r. w C.. Z ich związku pochodzą małoletnie dzieci – powódka E. S., ur. (...), oraz powódka N. S., ur. (...)

Dowód:

- odpis skrócony aktu małżeństwa sporządzony w USC w K. za numerem (...) - k. 5
- odpis skrócony aktu urodzenia sporządzony w USC w Ś. za numerem (...) – k. 5
- odpis skrócony aktu urodzenia sporządzony w USC w Ś. za numerem (...) – k. 5
- odpis skrócony aktu urodzenia sporządzony w USC w Ś. za numerem (...) – k. 5

Powódka A. S. i pozwany nie prowadzą obecnie wspólnego gospodarstwa domowego. Powódka wraz z dziećmi E. i N. S. od grudnia 2012 r. zamieszkuje u rodziców utrzymujących się z renty ojca w wysokości 855 zł miesięcznie, zajmując wspólnie jedno piętro budynku. Powódka dokłada się do zakupu butli z gazem (25 zł miesięcznie), do rachunków za energię elektryczną (90 zł miesięcznie), do kosztów zakupu opału na zimę (400 zł rocznie), do kosztów poboru wody i wywozu ścieków (140 zł co dwa miesiące), oraz uiszcza opłatę za telefon komórkowy (25 zł miesięcznie) – łącznie około 250 zł miesięcznie. Nadto powódka spłacała do lipca 2013 r. rozłożoną na raty należność z tytułu nienależnie pobranego świadczenia pielęgnacyjnego, za okres od 01.07.2008 r. do dnia 31.10.2009 r. Raty te od sierpnia 2012 r. do lipca 2013 r. wynosiły 300-320 zł.

Dowód:

- przesłuchanie A. S. – k. 82-83 odw.
- zaświadczenie (...) w K. z dnia 29.04.2013 r. k. 59-61
- 57 sztuk pokwitowań wpłat przez powódkę na rzecz (...)u w K. – k. 40

Powódka A. S. nie pracuje, przy czym Powiatowe Urzędy Pracy w Ś. oraz we W. w okresie od stycznia 2013 r. dysponowały ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych.

Dowód:

- pismo Powiatowego Urzędu Pracy w Ś. z dnia 23.05.2013 r. – k. 68
- pismo Powiatowego Urzędu Pracy we W. z dnia 24.05.2013 r. – k. 71

Małoletnia powódka E. S. od urodzenia jest osobą niepełnosprawną. Posiadane przez nią orzeczenie z dnia 19.09.2011 r. zostało wydane czasowo, to jest do dnia 30.09.2014 r. Niepełnosprawność powoduje u małoletniej powódki ograniczenia w samodzielnym poruszaniu się i przemieszczaniu. Musi ona korzystać z protezy nogi, która ze względu na rozwój dziecka podlega czasowej wymianie. Ostatnie koszty związane z dojazdem do P. na wymianę protezy poniosła powódka A. S. z pieniędzy pożyczonych od A. Z. (400 zł). Koszty zaś samej protezy zostały zrefundowane przez NFZ. Wcześniej dojazdy do lekarza odbywały się z udziałem pozwanego i przy jego partycypacji w kosztach z nimi związanych. Małoletnia powódka E. S. nie uczęszcza obecnie na zajęcia rehabilitacyjne.

Małoletnia E. S. od września 2013 r. będzie uczęszczać do przedszkola w K., położonego w odległości ok. 6 km od miejsca zamieszkania powódek. Do przedszkola będzie dowożona przez powódkę A. S. dwuosobowym pojazdem dla inwalidy, który spala około 2,5 litra benzyny na 100 km. Prawdopodobny koszty pobytu małoletniej w przedszkolu do kwota około 150 zł.

Dowód

- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 19.09.2011 r. – k. 5
- 6 sztuk biletów (...) – k. 40
- zaświadczenie lekarskie z dnia 19.8.2013 r. – k. 78
- zeznania świadka A. W. – k. 63 odw.
- zeznania świadka J. K. – k. 63 odw. - 64
- zeznania świadka A. Z. – k. 76 odw. – 77
- przesłuchanie A. S. – k. 82-83 odw.
- przesłuchanie P. S. – k. 83 odw.-84 odw.
- zeznania świadka A. Z. – k. 76 odw. – 77

Małoletnia powódka N. S. jest dzieckiem zdrowym, które nie posiada potrzeb wykraczających poza te wynikające z jej wieku oraz związanego z nim jej rozwoju fizycznego i psychicznego.

Dowód:

- przesłuchanie A. S. – k. 82-83 odw.

Środki na utrzymanie swoje oraz dzieci powódka A. S. uzyskuje z Gminnego Ośrodka Pomocy (...). W 2012 r. składały się na nie świadczenie pielęgnacyjne wraz z dodatkiem wypłacane comiesięcznie w kwotach odpowiednio 520 zł i 100 zł oraz zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł. Powódka nadal uzyskuje odpowiednie świadczenia rodzinne. Same zaś małoletnie nie uzyskują żadnych dochodów z własnego majątku.

Dowód:

- zaświadczenie (...) w K. – k. 4
- przesłuchanie A. S. – k. 82-83 odw.

Nadto w kosztach utrzymania małoletnich powódek partycypuje pozwany. Od grudnia 2012 r. przekazuje on comiesięcznie na ich rzecz kwoty rzędu 200 – 400 zł. Nadto pozwany kupuje na rzecz małoletnich powódek ubrania, z których korzystają w czasie wizyt u pozwanego. Wizyty małoletnich powódek u pozwanego mają z reguły miejsce w weekendy od ok. godz. 16.00 w soboty do ok. godz. 19.00 w niedzielę.

Dowód:

- przekazy pocztowe z dnia 15.02.2013 r., 15.01.2013 r., 18.12.2012 r., 18.03.2013 r. – k. 20-21
- faktura VAT nr (...) – k. 34
- przekaz pocztowy z dnia 12.04.2013 r. – k. 58
- potwierdzenia wpłat z dnia 14.05.2013 r. oraz 12.06.2013 r. – k. 72
- zeznania świadka A. W. – k. 63 odw.
- zeznania świadka C. S. – k. 64 odw.
- zeznania świadka A. L. – 64 odw. - 65
- zeznania świadka W. W. – k. 65
- przesłuchanie A. S. – k. 82-83 odw.
- przesłuchanie P. S. – k. 83 odw.-84 odw.

Pozwany zamieszkuje obecnie wraz z matką i bratem w trzypokojowym mieszkaniu komunalnym, przy czym każda z tych osób zajmuje osobny pokój. Czynsz za mieszkanie wynosi 150 zł miesięcznie, opłata za energię elektryczną 100 zł miesięcznie, zaś koszty opału ok. 1.000 zł rocznie. Pozwany dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania oraz zakupu żywności, przekazując matce 300-400 zł miesięcznie.

Pozwany oraz jego brat pracują w firmie (...) we W., oddalonej ok. 26 km od ich miejsca zamieszkania, dzieląc koszty dojazdu do pracy po połowie.

Wynagrodzenie pozwanego wyniosło w tym roku od ok. 2.200 do 2.600 zł. W 2012 r. pozwany osiągnął dochód w wysokości brutto 46.645,64 zł tj. średnio (...)08 netto miesięcznie. Skorzystał on z odliczenia od podatku ulgi z tytułu wychowywania dzieci w łącznej kwocie 2.224,08 zł, której nie przekazał powódce.

W dniu 29.11.2012 r. pozwany zawarł umowę sprzedaży przyczepy stacjonarnej na kwotę 7.000 zł, z czego 5.000 zł wpłacił na poczet zadłużenia w banku z tytułu kredytu w wysokości 28.125 zł na zakup tej przyczepy (tzw. domu holenderskiego), w której strony zamieszkiwały do listopada 2011 r. Miesięczna rata tego kredytu, który będzie spłacany do dnia 15.11.2014 r., wynosi 684,41 zł.

Pozwany do dnia 23 sierpnia 2013 r. spłacał również pożyczkę na zakup pieca zainstalowanego w przyczepie, w miesięcznych ratach w kwotach po 109,91 zł.

Nadto pozwany ponosi opłaty z tytułu ubezpieczenia OC trzynastoletniego F. (...) (1.200 zł rocznie), przeglądu samochodu (130 zł rocznie), opłat za korzystanie z telefonu komórkowego (50 zł miesięcznie).

Dowód:

- zaświadczenie FAM Grupa (...) we W. – k. 62
- potwierdzenia wypłaty wynagrodzeń pozwanemu za miesiące maj, czerwiec i lipiec 2013 r. – k. 79-81

- umowa sprzedaży zawartej pomiędzy pozwanym a M. B. z dnia 29.11.2012 r. – k. 75
- zaświadczenie Banku (...) z dnia 31.05.2013 r. – k. 73-74
- zeznania świadka C. S. – k. 64 odw.
- przesłuchanie P. S. – k. 83 odw.-84 odw.
- PIT 11 za rok 2012 – k.39

Miesięczny koszt utrzymania małoletnich powódek E. S. i N. S. kształtuje się odpowiednio na poziomie 700 zł i 600 zł. Różnica kwotowa wynika w szczególności z konieczności ponoszenia dodatkowych wydatków na małoletnią powódkę E. S. w związku z jej niepełnosprawnością oraz z jej uczęszczaniem do przedszkola. W pozostałym zakresie wydatki na każdą z powódek kształtują się na podobnym poziomie. W ich skład wchodzi podstawowe wydatki na żywność i odzież, wydatki na zabawki, a także inne okazjonalne wydatki.

Dowód:

- przesłuchanie A. S. – k. 82-83 odw.
- przesłuchanie P. S. – k. 83 odw.-84 odw.

Zarówno powódka A. S., jak i pozwany P. S. palą papierosy.

Dowód:

- przesłuchanie A. S. – k. 82-83 odw.
- zeznania świadka A. W. – k. 63 odw.
- zeznania świadka C. S. – k. 64 odw.
- zeznania świadka A. L. – 64 odw. - 65
- zeznania świadka W. W. – k. 65

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania były roszczenie alimentacyjne żony przeciwko mężowi oraz małoletnich dzieci tychże osób przeciwko ojcu. Zastosowanie w sprawie powinien więc mieć w pierwszej kolejności art. 27 k.r.o., zgodnie z którym oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Przepis ten, co do swej istoty powinien być rozpatrywany w związku z art. 23 zd. 1 k.r.o., w myśl którego małżonkowie mają równe prawa i obowiązki w małżeństwie. Dokonując bowiem ich łącznego zastosowania dochodzi się do oczekiwanej konkluzji, iż co prawda małżonkowie powinni każdy według swoich możliwości przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny w sposób faktyczny lub ekonomiczny, ale obowiązek ten uzupełniany jest o zasadę równej stopy życiowej. Oznacza to, że każdy ze współmałżonków powinien funkcjonować, nawet w przypadku faktycznego rozstania w oparciu o podobne zasoby. Dodatkowo przedmiotowa zasada rozszerzana jest w doktrynie także na małoletnie dzieci. Wyrazem tego jest choćby uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. (III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42), zgodnie z którą: „Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie”. Tak zbudowana rekonstrukcja normy

prawnej mającej zastosowanie w niniejszej sprawie winna być nadto uzupełniona o regulację zawartą w art. 133 § 1 k.r.o., który to uszczegóławia względem wcześniej powołanego art. 27 k.r.o. sytuację rodziców względem dzieci. Zgodnie z nim rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Niemniej, przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego w niniejszej sprawie należy wziąć pod uwagę art. 135 § 1 i 2 k.r.o., w myśl których do przepisów zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego - w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Powyższe oznacza, że zakres świadczeń alimentacyjnych jest dwustronnie kształtowany. Z jednej strony poprzez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a więc te, którym sam uprawniony nie jest w stanie sprostać i które w rzeczywistości wychodzą poza katalog potrzeb podstawowych (niezbędnych). Z drugiej zaś poprzez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego, które stanowią sztywną górną granicę obowiązku alimentacyjnego. Należy bowiem uznać, że to właśnie możliwości zarobkowe zobowiązanego przy ocenie przedmiotowego obowiązku wyprzedzają usprawiedliwione potrzeby uprawnionego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1972 r., III CRN 470/71, LEX nr 7052).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego. Ocena jego wartości dowodowej doprowadziła, po dokonaniu subsumcji pod powyżej wskazane normy, do częściowego uwzględnienia wytoczonego powództwa.

Miesięczne usprawiedliwione potrzeby małoletnich powódek Sąd, biorąc pod uwagę zeznania powódki A. S. oraz doświadczenie życiowe, ocenił na poziomie 700 zł – w przypadku małoletniej E. S. oraz 600 zł – w przypadku małoletniej N. S.. Kwoty te w ocenie Sądu powinny wystarczyć na zaspokojenie ich potrzeb związanych z zakupem żywności, odzieży oraz potrzeb wynikających z rozwoju małoletnich, przy uwzględnieniu również przypadających na nie kosztów mieszkaniowych, tj. po ok. 83 zł (250 zł:3 osoby). Sąd mając nadto na uwadze fakt, iż małoletnia E. S. będzie uczęszczała do przedszkola, uznał że jej potrzeby kształtują na poziomie wyższym o 100 zł.

W ocenie Sądu stan majątkowy pozwanego pozwala na pokrycie wynikających z powyższego świadczeń alimentacyjnych na małoletnie powódki w wysokości 400 zł i 350 zł. Pozwany bowiem uzyskuje comiesięcznie dochody na poziomie około 2.200 zł – 2.600 zł, przy w 2012 r. czym jego miesięczne wynagrodzenie wynosiło średnio 2.714,08 zł, oraz nie jest jednocześnie ponad normę obciążony zobowiązaniami wykraczającymi poza zwykłe koszty własnego utrzymania (wynika to w szczególności z tego, że pozwany zamieszkuje obecnie wspólnie ze swoją rodziną). Sąd nie stracił z pola widzenia, iż uzyskiwane przez pozwanego wynagrodzenie w niektórych miesiącach pracy jest niższe, a po stronie jego bieżących pasywów znajduje się obciążenie kredytowe oraz, że małoletnie przez kilka dni w miesiącu przebywają u pozwanego. Niemniej w ocenie Sądu powyższe okoliczności mają jedynie częściowy wpływ na sytuację majątkową pozwanego i to w zakresie, który nie niweczy jego możliwości alimentacyjnych względem własnych małoletnich dzieci.

Sąd nadto uznał, że pozwany winien zostać obciążony obowiązkiem alimentacyjnym w większym zakresie. Przede wszystkim należy zauważyć, że zarówno powódka A. S., jak i powód P. S., otrzymują stałe dochody. W przypadku pozwanego zostały one przedstawione powyżej, w przypadku zaś powódki składają się na nie uzyskiwane świadczenie rodzinne, które obecnie – biorąc pod uwagę aktualną regulację prawną – wynosi 973 zł. Po pierwsze w jego skład wchodzi comiesięczny zasiłek pielęgnacyjny wynoszący, niezmiennie od 2012 r. zgodnie z § 2 pkt 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2012 r. w sprawie wysokości dochodu rodziny albo dochodu osoby uczącej się stanowiących podstawę ubiegania się o zasiłek rodzinny oraz wysokości świadczeń rodzinnych, 153,00 zł. Po

drugie w przedmiotowej kwocie mieści się świadczenie pielęgnacyjne wynoszące obecnie 620 zł. Kwota ta została ustalona nowelizacją ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, która weszła w życie z dniem 1 lipca 2013 r. Po trzecie wskazaną kwotę tworzy obecnie przyznawana w ramach rządowego programu pomocy osobom uprawnionym do świadczenia pielęgnacyjnego. pomoc w wysokości 200 zł (§ 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 2013 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji rządowego programu wspierania osób uprawnionych do świadczenia pielęgnacyjnego). Świadczenie to zastąpiło, lub precyzyjnej rzecz ujmując – uzupełniło dawniej przyznawany dodatek do świadczenia pielęgnacyjnego w kwocie 100 zł.

Możliwości zarobkowe i majątkowe powódki A. S. oraz pozwanego P. S. kształtują się więc na różnym poziomie. Ewentualne podjęcie pracy przez powódkę nie zmieniłoby w sposób znaczący jej sytuacji majątkowej, biorąc pod uwagę fakt że większość ofert prac dla osób bez kwalifikacji zawodowych, to oferty pracy poza miejscem zamieszkania powódki, w których proponowane wynagrodzenie wynosi 1.600 zł brutto, a więc 1.100 zł netto. Kwota ta pomniejszona o koszty dojazdów do pracy powódki oraz koszty dowożenia małoletniej E. do przedszkola, o ile logistycznie byłoby to w ogóle możliwe do pogodzenia przez powódkę, byłaby zbliżona do kwoty otrzymywanych przez powódkę świadczeń. Uzyskiwanie tych świadczeń jest zaś uzależnione od całkowitej rezygnacji przez powódkę z zatrudnienia.

Sąd oddalił w całości żądanie powódki A. S. o zasądzenie na jej rzecz jako uprawnionej od pozwanego świadczeń alimentacyjnych. Mimo tego, że potrzeby powódki rzecz jasna przedstawiają pewną ekonomiczną wartość, to nie można było uznać, iż winny one być zaspokajane w części w ramach obowiązku alimentacyjnego przez pozwanego. Po pierwsze prawidłowość tej tezy wynika z już przytoczonej zasady równej stopy życiowej współmałżonków. W ocenie Sądu powódka A. S. i pozwany żyją właśnie na zbliżonej stopie życiowej. Orzeczenie więc przez Sąd zgodnie z żądaniem powódki prowadziłoby do naruszenia przytoczonej reguły, a tym samym nie uzasadnionej deprecjacji potrzeb pozwanego. Powódka swoje potrzeby musi zaspokoić z otrzymywanego świadczenia pielęgnacyjnego oraz dodatku do tego świadczenia, które wnoszą łącznie 820 zł miesięcznie.

Rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie pkt I sentencji wyroku, Sąd nadał na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

W zakresie kosztów Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 83 ust. 2 tejże ustawy oraz art. 108 k.p.c.

W związku z powyższym, należało orzec jak w sentencji wyroku.

Z/:

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
2. kal. 14 dni

Ś., 17.09.2013 r.